

Елин Пелин

Папай, Маринчо, плюскай,
Черньо!

Една жена имала двама сина: Маринчо – доведен – и Черно – заварен.

Като им давала да ядат, тя викала на Маринчо:

– На, папай, Маринчо!

А на Черно думала:

– На, плюскай, Черно!

Папал Маринчо, плюскал Черно, папал Маринчо, плюскал Черно, докато Маринчо се разболял и го изпапала оная – черната земя, – пък Черно плюскал и раснал, плюскал и раснал, докато пораснал голям юнак, да гледаш – да му се ненагледаш.

И мащехата останала на негови ръце да я гледа на старини.

КРАЙ

© Елин Пелин

Издание: Елин Пелин. Приказки, Съчинения в шест тома, Том 5

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/10994>]